

822/1679 - عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّهَا نَزَّلَتْ لَيْلَةً جَمِيعٍ عِنْدَ الْمُزْدَفَةِ، فَقَامَتْ تُصَلِّي، فَصَلَّتْ سَاعَةً، ثُمَّ قَالَتْ: يَا بُنْيَّ، هَلْ غَابَ الْقَمَرُ؟ قَالَ: لَا، فَصَلَّتْ سَاعَةً ثُمَّ قَالَتْ: هَلْ غَابَ الْقَمَرُ؟ قَلْتُ: نَعَمْ، قَالَتْ: فَأَرْتَهُمْ، فَأَرْتُهُمْ وَمَضَيْنَا، حَتَّىٰ رَمَتِ الْجَمْرَةَ، ثُمَّ رَجَعَتْ فَصَلَّتِ الصُّبُحَ فِي مَنْزِلِهَا، فَقُلْتُ لَهَا: يَا هَنْتَاهُ، مَا أَرَانَا إِلَّا قَدْ غَلَّسْنَا! قَالَتْ: يَا بُنْيَّ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَذِنَ لِلظُّعْنِ.

822.1679. Асмонинг мавлоси Абдуллоҳдан ривоят қилинади:

«Асмо Жамъ кечаси Муздалифага тушди ва намоз ўқишга туриб, бир муддат намоз ўқиди. Кейин: «Эй ўғилчам, ой ғойиб бўлибдими?» деди. Мен: «Йўк», дедим. У яна бир муддат намоз ўқиди. Кейин: «Ой ғойиб бўлибдими?» деди. Мен: «Ҳа», дедим. У: «Унда йўлга тушинглар», деди. Биз йўлга тушдик ва юриб кетавердик. Ниҳоят, у жамрага* тош отди. Сўнг қайтиб келиб, бомдодни ўз манзилида ўқиди. Шунда мен унга: «Ҳой, эрта юриб қўйдигов?» дедим. У: «Эй ўғилчам, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам аёлларга рухсат берганлар», деди».

Манба: hadis.islom.uz

